

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 09.03.2017
C(2017) 1561 final

Domnului Liviu Dragnea
Președintele
Camerei Deputaților
Palatul Parlamentului
Str. Izvor nr. 2-4, sectorul 5
RO – 050563 BUCUREȘTI

Stimate Domnule Președinte,

Comisia ar dori să adreseze mulțumiri Camerei Deputaților pentru opinia sa cu privire la Propunerea de directivă de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare) [COM(2016) 465 final]; Propunerea de regulament privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate și de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung [COM(2016) 466 final]; Propunerea de regulament de instituire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE [COM(2016) 467 final] și Propunerea de regulament de instituire a cadrului de relocare al Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului [COM(2016) 468 final].

De la adoptarea Agendei europene privind migrația¹ în mai 2015, Comisia a depus în mod constant eforturi pentru a răspunde atât provocărilor imediate, cât și celor pe termen lung generate de o astfel de presiune fără precedent exercitată de migrație, cu respectarea deplină a garanțiilor pentru drepturile omului consacrate în acordurile internaționale. În pofida progreselor semnificative înregistrate în dezvoltarea cadrului european actual în materie de azil, există în continuare divergențe semnificative între statele membre în ceea ce privește procedurile utilizate, condițiile de primire oferite solicitanților, ratele de recunoaștere și tipul de protecție acordată beneficiarilor de protecție internațională. Aceste divergențe alimentează deplasările secundare și introducerea de cereri multiple de azil și, în cele din

¹ COM(2015) 240 final.

urmă, conduc la o distribuție inegală între statele membre a responsabilității de a oferi protecție celor care au nevoie de aceasta.

În acest context, în comunicarea sa intitulată „Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație”², adoptată în aprilie 2016, Comisia a stabilit prioritățile reformei structurale a sistemului european comun de azil. Pe baza acestei comunicări, Comisia a prezentat, la 4 mai și la 13 iulie 2016, două seturi de propuneri privind reformarea sistemului european comun de azil.

Propunerile menționate în opinie fac parte din acest pachet amplu de măsuri care vizează realizarea unei mai mari convergențe în cadrul sistemului european de azil și împiedicarea deplasărilor secundare în interiorul UE. De asemenea, propunerile urmăresc să ofere persoanelor care au nevoie de protecție internațională posibilități de a intra pe teritoriul UE în mod ordonat și sigur, cu obiectivul de a reduce treptat stimulentele pentru sosirile neregulate.

În conformitate cu aceste obiective și cu principiul solidarității și al partajării echitabile a responsabilității:

- Propunerea pentru un nou regulament privind procedurile de azil vizează armonizarea procedurilor comune ale UE în domeniul protecției internaționale;

- Propunerea de revizuire a Directivei privind condițiile de primire urmărește să garanteze faptul că solicitanții de azil pot beneficia de condiții de primire demne și armonizate în întreaga UE și să sporească autonomia solicitanților și perspectivele acestora de integrare;

- Propunerea pentru un nou regulament privind condițiile pentru protecția internațională are ca obiectiv armonizarea standardelor de protecție în UE, precum și a drepturilor acordate beneficiarilor de protecție internațională;

- și, în cele din urmă, Propunerea pentru un nou cadru de relocare al Uniunii va oferi căi legale pentru ca persoanele care au nevoie de protecție internațională să intre în UE în condiții de siguranță și să beneficieze de protecție fără să fie nevoite să recurgă la rețele care introduc în mod ilegal migranți sau să întreprindă călătoriile periculoase spre Europa.

În plus, Comisia dorește să scoată în evidență valoarea adăugată a instrumentului juridic ales pentru ambele propuneri, cea referitoare la noul regulament privind procedurile de azil și cea referitoare la regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională, care permite un grad maxim de armonizare, în comparație cu actualul cadru juridic, care stabilește un nivel minim de armonizare.

Având în vedere aceste considerații, Comisia salută sprijinul Camerei Deputaților cu privire la unele aspecte ale propunerilor menționate anterior care vizează prevenirea utilizării abuzive a sistemului de azil și a deplasărilor secundare și sprijină dispozițiile referitoare la solicitanții cu nevoi procedurale speciale și cu nevoi speciale de primire, în special minorii neînsoțiți, precum și la aspectele legate de asigurarea unui tratament adecvat, care țin cont de considerațiile de gen.

² COM(2016) 197 final.

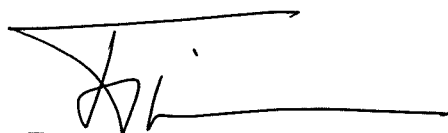
Comisia este, de asemenea, de acord că, pentru a avea un sistem european comun de azil eficient, toate instrumentele relevante trebuie să fie pe deplin coerente. Prin urmare, ca răspuns la observațiile mai tehnice formulate în opinie, Comisia dorește să aducă în atenția Camerei Deputaților clarificări suplimentare în anexa atașată.

Cu toate acestea, ca răspuns la observația generală formulată de Camera Deputaților asupra lipsei unor evaluări aprofundate ale impactului propunerilor menționate anterior, Comisia ar dori să reamintească faptul că reforma sistemului european comun de azil reprezintă un imperativ politic atât de stringent încât s-a considerat necesar să se lanseze rapid aceste propuneri și, prin urmare, Comisia s-a prevalat de excepția prevăzută în Orientările sale privind o mai bună legiferare. Aceste propuneri au fost totuși precedate de o analiză semnificativă, incluzând evaluări, studii, activități de corelare a datelor (data mapping), precum și consultări pe subiecte specifice cu statele membre, cu Parlamentul European și cu societatea civilă.

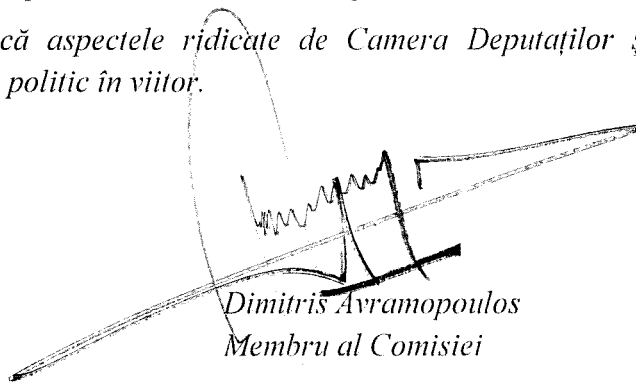
În cele din urmă, Comisia reamintește că propunerile menționate în opinie se află, în prezent, în cursul procesului legislativ la care participă atât Parlamentul European, cât și Consiliul.

Comisia speră că acest răspuns clarifică aspectele ridicate de Camera Deputaților și așteaptă cu interes continuarea dialogului politic în viitor.

Cu deosebită considerație,

*Frans Timmermans
Prim-vicepreședinte*

*Dimitris Avramopoulos
Membru al Comisiei*

ANEXĂ

Comisia a examinat cu atenție fiecare din punctele abordate de Camera Deputaților în opinia sa și dorește să facă următoarele clarificări:

Propunerea de regulament de instituire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE [COM(2016) 467 final]

Punctul 12: Pentru a se asigura armonizarea întregii proceduri, propunerea stabilește termene-limită pentru procedura generală din momentul înregistrării unei cereri de protecție internațională până la pronunțarea unei hotărâri de către o instanță sau de un tribunal în primă instanță. Termenele prevăzute în prezent pentru procedură variază considerabil de la un stat membru la altul și acest lucru conduce, în sine, la deplasări secundare între statele membre. Propunerea are ca obiectiv asigurarea eficienței procedurii în cadrul procedurii accelerate de examinare și al evaluării inadmisibilității, care, în prezent, variază de la câteva zile la câteva luni în diferitele state membre. Comisia consideră că termenele stabilite în propunere nu ar trebui să aducă atingere unei examinări adecvate și complete a cererii și procedurii de atac. Acesta este motivul pentru care propunerea prevede o anumită flexibilitate în cazurile ce implică elementele complexe de fapt și de drept.

Punctul 16: Comisia propune consolidarea garanțiilor procedurale ale solicitanților de azil, inclusiv prin extinderea dreptului de a solicita asistență juridică gratuită în toate etapele procedurii. În acest fel, s-ar garanta faptul că drepturile solicitantului respectiv nu sunt afectate în mod negativ prin simplificarea procedurii și prin stabilirea unor termene stricte pentru desfășurarea procedurii. Comisia consideră că este atât în interesul statelor membre, cât și în cel al solicitanților să se asigure o recunoaștere corectă a nevoilor de protecție internațională deja din etapa procedurii administrative, prin furnizarea de informații și de asistență juridică de calitate, care să conducă la un proces decizional mai eficient și de o mai bună calitate.

Punctul 18: Propunerea clarifică procedura de tratare a cererilor ulterioare, furnizând în același timp instrumentele necesare pentru a preveni utilizarea în mod abuziv a posibilității prevăzute de cererile ulterioare. Conform articolul 42 alineatul (1), o cerere ulterioară este o nouă cerere prezentată de același solicitant în oricare dintre statele membre în urma respingerii unei cereri anterioare printr-o decizie definitivă. Scopul acestei dispoziții este acela de a garanta că, în cazul în care o cerere este respinsă printr-o decizie definitivă într-un stat membru, orice alt stat membru este în măsură să trateze orice nouă cerere prezentată de același solicitant ca fiind o cerere ulterioară.

Propunerea de directivă de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare) [COM(2016) 465 final]

Punctul 19: Pentru a se asigura o gestionare ordonată a fluxurilor de migrație, pentru a facilita determinarea statului membru responsabil și pentru a împiedica deplasările secundare, este esențial ca solicitanții să rămână în statul membru în care au obligația de a fi prezenți. Propunerea de reformare a Regulamentului Dublin prevede așadar că, în cazul în

care un solicitant se află în alt stat membru decât cel în care are obligația de a fi prezent, acesta nu are dreptul la toate condițiile materiale de primire, la școlarizarea minorilor și nici la accesul la piața muncii.

Punctul 20: A fost consolidată posibilitatea ca statele membre să decidă în anumite condiții asupra șederii solicitanților într-un anumit loc și au fost adăugate garanții procedurale specifice. Aceste norme se aplică în plus față de posibilitatea acordată statelor membre de a lua solicitantii în custodie publică, în conformitate cu propunerea. Ar trebui remarcat, de asemenea, că impunerea de restricții privind șederea și de obligații de raportare poate fi, de asemenea, o măsură alternativă la luarea în custodie publică.

Punctul 21: Extinderea definiției membrilor de familie reflectă realitatea migrației din zilele noastre, când solicitanții stau adesea perioade lungi de timp în afara țării lor de origine înainte de a ajunge în UE, de exemplu în taberele de refugiați. Propunerea corespunde extinderii definiției membrilor de familie inclusă în propunerea Comisiei privind reformarea Regulamentului Dublin. De asemenea, trebuie remarcat faptul că domeniul de aplicare al Propunerii de directivă privind condițiile de primire se referă numai la membrii de familie definiți în propunere, dacă aceștia au introdus o cerere de protecție internațională în temeiul legislației naționale.

Punctul 22: Pentru a spori autonomia solicitanților și perspectivele acestora de integrare, precum și pentru a limita deplasările secundare legate de ocuparea unui loc de muncă, este important să se armonizeze și mai mult termenul stabilit pentru accesul la piața forței de muncă, astfel cum se prevede în propunerea de directivă. Termenul maxim pentru accesul la piața muncii ar trebui, prin urmare, redus de la cel mult nouă luni la cel mult șase luni de la data la care s-a depus cererea de protecție internațională, în cazul în care nu s-a luat o decizie administrativă cu privire la cererea depusă. Această dispoziție aliniază accesul solicitanților la piața muncii cu durata obișnuită a procedurii de examinare pe fond. În general, statele membre dispun de posibilitatea de a acorda un acces mai rapid. Statele membre sunt încurajate să acorde accesul la piața muncii în termen de cel mult trei luni de la depunerea cererii în cazul în care este probabil ca aceasta să fie bine întemeiată. Pot intra în această categorie situațiile în care cererii i s-a acordat prioritate pentru un motiv bine întemeiat, astfel cum prevede în proiectul de regulament privind procedurile de azil. Accesul rapid în aceste cazuri ar fi benefic pentru integrarea timpurie.

Punctul 23: Condițiile materiale de primire ar trebui să acopere nevoile esențiale ale solicitanților. Lista minimă a condițiilor materiale de primire prevăzute în actuala directivă nu acoperă nevoile cele mai elementare. Este considerată așadar necesară extinderea definiției armonizate pentru a include și produsele nealimentare esențiale. Acestea includ produsele de igienă personală, cum ar fi periute de dinți, pastă de dinți, hârtie igienică, șampon etc. și produsele sanitare, ca de exemplu scutecele etc., precum și alte articole, cum ar fi lenjerie de pat, detergent de rufe etc. Astfel de articole nu ar trebui să fie considerate acoperite de indemnizația zilnică (bani de buzunar) întrucât scopul indemnizației zilnice este acela 1) de a permite solicitanților să atingă un nivel minim de subzistență fizică dincolo de nevoile de bază, 2) de a participa la viața socioculturală și 3) de a se bucura de un anumit grad de autonomie. Multe state membre includ deja produsele nealimentare esențiale în definiția noțiunii de condiții materiale de primire.

Propunerea de regulament privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate și de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung [COM(2016) 466 final]

Punctul 24: Deși, în comparație cu directiva actuală, propunerea nu conține definiția utilizată în Convenția de la Geneva, se face totuși o trimitere clară la Convenția de la Geneva în considerentul 2. Această modificare reprezintă o tehnică legislativă și nu afectează fondul propunerii. Este important de remarcat faptul că dreptul primar [articolul 78 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)] prevede în mod explicit obligația ca politica de azil a UE să fie conformă cu Convenția de la Geneva.

Punctul 25: Articolul 8 al propunerii introduce obligația de a se evalua alternativa protecției în interiorul țării de origine și oferă precizări suplimentare în ceea ce privește modalitățile și instrumentele de evaluare, dar principalele criterii pentru existența unei astfel de protecții rămân neschimbate.

Punctul 26: Articolul 10 alineatul (3) din propunere codifică jurisprudența existentă (a se vedea cauza C-199/12).

Punctul 29: Conform articolelor 15 și 21 din propunere, statutul se revizuieste: (1) atunci când din informațiile privind țara de origine și din orientările furnizate de Agenția Uniunii Europene pentru Azil reiese că în țara de origine a survenit o schimbare semnificativă [Articolul 15 litera (a) și articolul 21 litera (a)] și (2) la reînnoirea permisului de ședere, și anume la reînnoirea pentru prima oară în cazul refugiaților și la reînnoirea pentru a doua oară în cazul beneficiarilor de protecție internațională [Articolul 15 litera (b) și articolul 21 litera (b)].

Punctul 30: Motivul de excludere de la articolul 17 alineatul (3) din Directiva 2011/95 este menținut la articolul 18 alineatul (1) litera (e) din propunere.

Punctul 32: În ceea ce privește articolul 24 din propunere, ar trebui observat că cea mai mare parte a drepturilor în materie de ocupare forței de muncă și a drepturilor sociale aferente sunt prevăzute în propunere sub forma garantării egalității de tratament, iar articolul pune accentul pe consecințele deplasărilor secundare neautorizate.

Punctul 35: Din cauza modificării instrumentului legislativ, numeroase dispoziții, inclusiv cea referitoare la drepturile beneficiarilor, sunt reformulate pentru a permite aplicabilitatea lor directă. Cu toate acestea, acquis-ul actual prevede deja accesul la piața forței de muncă după acordarea statutului.

Propunerea de regulament de instituire a cadrului de relocare al Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului [COM(2016) 468 final]

Punctul 40: Statele membre joacă un rol esențial în determinarea participării lor la punerea în aplicare a cadrului de relocare al Uniunii. Astfel, propunerea prevede că numărul total maxim de persoane care urmează să fie relocalate în fiecare an în UE în conformitate cu cadrul de relocare al Uniunii, detaliile cu privire la participarea statelor membre și contribuțiile acestora vor fi stabilite de către Consiliu, într-un plan anual de relocare al Uniunii. În momentul adoptării planului anual de relocare al Uniunii, Consiliul ar trebui să ia în considerare discuțiile purtate în cadrul unui comitet de relocare la nivel înalt, în care sunt reprezentate toate statele membre și în care acestea indică nivelul contribuției pe care sunt dispuși să o facă în cadrul planului anual de relocare la nivelul Uniunii.

Punctul 43: Nu există un drept subiectiv la relocare sau la relocalarea într-un anumit stat membru. Fiecărui stat membru îi revine sarcina de a identifica resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pe care acesta decide să îi relocheze. Numai persoanele care și-au dat consimțământul pentru a fi relocalate și nu și-au retras ulterior consimțământul pot fi avute în vedere pentru relocare.

Punctul 45: Întrucât mecanismele specifice de relocare ale Uniunii pot fi instituite oricând este necesar în perioada acoperită de planul anual de relocare al Uniunii, acestea oferă Uniunii Europene flexibilitatea necesară pentru a îndeplini obiectivele cadrului de relocare al Uniunii prevăzut la articolul 3 din propunerea de regulament, asigurând în același timp condiții uniforme de punere în aplicare a planului anual de relocare al Uniunii. Aceste mecanisme trebuie să fie în concordanță cu planul anual de relocare al Uniunii.

Punctul 46: Utilizarea procedurii accelerate trebuie să fie prevăzută de actul de punere în aplicare al Comisiei care adoptă un mecanism specific de relocare al Uniunii pentru a permite reducerea timpului de evaluare a criteriilor de eligibilitate prin derogare de la procedura obișnuită. Acestea fiind spuse, chiar și în cazul în care se utilizează procedura obișnuită, statele membre trebuie să ia o decizie cât mai repede posibil.

Punctul 47: Perioada de păstrare de cinci ani este considerată necesară pentru a permite statelor membre să excludă de la relocare resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care au fost relocați deja de către un stat membru sau pe care un stat membru a refuzat să îi relocheze în cursul ultimilor cinci ani, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (1) literele (e) și (f) din propunerea de regulament.